

Sklípkani

Martin Maxa

1. Ve městě kralují sklípkani, v soumraku tmu do ulic vyhání.
Pod těžkým portálem zavzdychala kamenná ženská bez ruky.
Pak otevřela oči, v údivu zvedla obočí a pokrčila rameny.

R: Tak to tu vážně ještě nebylo aby tu korzovali pavouci.
Co lidí tady dřív jen chodilo, co písni znělo
tady za noci.

2. Sklípkani, prach a křídla netopýrů pavoučí nožky sochám bero
u míru.

Jinak je ve městě docela klid, pláčou tu jen zbytky karyatyd

.

A mě rve srdce na kusy, když sochy roní slzy a smutně krčí r
ameny.

R: Tak to tu vážně ještě nebylo...

3. Kolem se cosi plíží a spřádá sítě, hrůzně se usmívá
a šeptá chci tě. Zrychlená káča otáčení, zrychlený klapot
a běh, zrychlené hodiny padají ze zdi a zaráží dech.